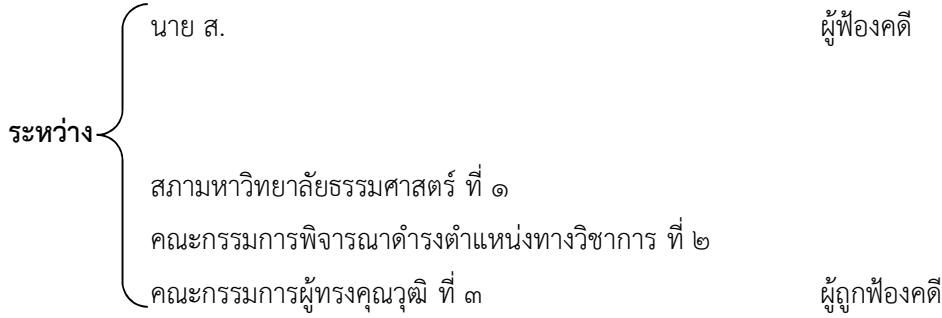

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อป.๓๗๓/๒๕๖๔

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง : พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗

ข้อเท็จจริงโดยสรุป

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ ได้รับเงินเดือนขั้นสูงต่อคนบติ พร้อมผลงานวิจัยจำนวน ๖ เรื่อง และตำราหรือหนังสือจำนวน ๑ เรื่อง มหาวิทยาลัยจึงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ขึ้นเพื่อพิจารณาคำขอและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาและมีความเห็นว่าผลงานของผู้ฟ้องคดียังไม่มีความเป็น Authority ความเป็น International และมีปัญหาเกี่ยวกับผลงานที่ได้รับการอ้างอิง แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีผลงานมากในเชิงปริมาณ แต่ในแง่เนื้อหาขาดการวิเคราะห์ที่ลึกซึ้ง ระเบียบวิธีวิจัยและทฤษฎีที่นำมาใช้ยังขาดความชัดเจน จึงมีมติไม่ให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์การประเมินตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการเพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ได้รับเงินเดือนขั้นสูง พ.ศ. ๒๕๕๓ และคณะกรรมการพิจารณาดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ก็เห็นชอบกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยไม่อนุมัติให้กำหนดตำแหน่งผู้ฟ้องคดีเป็นศาสตราจารย์ ได้รับเงินเดือนขั้นสูง และเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในเกณฑ์ ที่ ก.พ.อ. กำหนด จึงมีมติไม่อนุมัติให้กำหนดตำแหน่งให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนผลการพิจารณา ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้พิจารณาทบทวนแล้วเห็นว่า ยังไม่ปรากฏหลักฐานเพียงพอที่จะทำให้เปลี่ยนผลการประเมินได้ จึงมีมติยืนยันตามผลการพิจารณาเดิม และได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับทราบแล้วก็ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอความเห็นธรรมและขอให้ทบทวนผลการพิจารณาอีกสองครั้ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติไม่รับคำขอเนื่องจากเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีโดยชอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนมติว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์และมติไม่รับคำขอให้ทบทวนผลการพิจารณา

คำพิพากษา

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งเกี่ยวกับการขอรับตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำสั่งทางปกครองอย่างหนึ่ง กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาดำรงตำแหน่งทางวิชาการและสภามหาวิทยาลัยเป็นขั้นตอนก่อนการทำคำสั่งทาง เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ จึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ ซึ่งในการออกคำสั่งต้องประกอบไปด้วยเหตุผลในการออกคำสั่งไว้ด้วย โดยในการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ใช้หลักเกณฑ์การประเมิน ๓ หลักเกณฑ์ คือ ความเป็น Authority , ความเป็น International และ มีการอ้างอิง ในกรณีที่เห็นว่างานชิ้นใดที่ประเมินไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการก็ต้องจัดให้มีเหตุผลตามสมควรว่าเหตุผลใดผลงานชิ้นนั้นจึงไม่ผ่านการประเมินอันเป็นข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจด้วย เพื่อให้ผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้มีโอกาสในการรับทราบข้อบกพร่องและนำกลับไปปรับปรุงแก้ไขผลงานหรือพัฒนาผลงานของตนให้มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ต่อไป และมีโอกาสตามสมควรที่จะขอให้ทบทวนหรือโต้แย้งหากไม่เห็นด้วยกับการประเมินดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการบริหารงาน และสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีมติให้ไม่ผ่านการประเมินโดยให้เหตุผลในภาพรวม ไม่ได้ให้เหตุผลในผลงานแต่ละชิ้น จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากเป็นมติที่ออกโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ศาลจึงเพิกถอนมติดังกล่าวและให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ถูกต้องใหม่ภายใน ๙๐ วัน

งานการคดี/ย่อ